

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ค่าถามของครูในการเรียนการสอนวิชาเคมีในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 11 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. สุ่มตัวอย่างประชากร
2. สร้างเครื่องมือ
3. หาความเที่ยงในการจัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถามของครู
4. เก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูล

การสุ่มตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แยกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. กลุ่มตัวอย่างครู จำนวน 10 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแยกประเภท (Stratified Random Sampling) จากประชากรครูที่สอนวิชาเคมีในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 เขตการศึกษา 11 โดยมีจำนวนครูจังหวัดละ 2 คน เป็นครูที่สอนในโรงเรียนประจำจังหวัดและโรงเรียนประจำอำเภอประเภทละ 1 คน กลุ่มตัวอย่างครูทั้งหมดเป็นครูชาย 5 คน ครูหญิง 5 คน ในจำนวนครู 10 คนนี้ เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-2 ปี จำนวน 5 คน และเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน ทั้งหมดเป็นผู้ที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรเคมีของ สสวท. มาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มเป็นลำดับขั้นดังนี้

1.1 นำรายชื่อโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 11 จำนวน 5 จังหวัด ที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิชาการ จำนวน 44 โรงเรียน หากการแยกประเภทได้โรงเรียนประจำจังหวัด จำนวน 12 โรงเรียน และโรงเรียนประจำอำเภอ จำนวน 32 โรงเรียน

1.2 ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อใช้ในการ สุ่มตัวอย่างประชากรครู ซึ่งสอนวิชาเคมี ว.031 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ในเรื่องจำนวนครูที่สอน เพศ ประสบการณ์ในการสอนวิชาเคมี และ เคยอบรมหลักสูตรเคมีแผนใหม่ของ สสวท. หรือไม่จากโรงเรียนในข้อ 1.1 ดังรายละเอียด เกี่ยวกับจำนวนครู จำแนกตามจังหวัด โรงเรียนประจำจังหวัดและประจำอำเภอ เลขผ่าน และไม่เคยผ่านการอบรมตามหลักสูตรของ สสวท. เพศ และประสบการณ์ในการสอนใน ตารางที่ 11 ภาคผนวก ก.

1.3 จากจำนวนประชากรครูทั้งหมดในตารางที่ 11 ภาคผนวก ก. พบว่า มีครูเคยได้รับการอบรมตามหลักสูตรเคมีแผนใหม่ของ สสวท. และมีประสบการณ์ในการ สอนวิชาเคมี อยู่ในโรงเรียนประจำจังหวัด จำนวน 10 โรงเรียนและโรงเรียนประจำ อำเภอ จำนวน 17 โรงเรียน ผู้วิจัยจึงดำเนินการสุ่มตัวอย่างประชากรจากประชากรครู ตามลำดับขั้นดังนี้

1.3.1 สุ่มเพื่อจัดลำดับว่าจังหวัดใดจะเป็นจังหวัดที่ต้องสุ่มตัวอย่าง ประชากรครูก่อนหรือหลัง

1.3.2 สุ่มโรงเรียนประจำจังหวัดและโรงเรียนประจำอำเภอ ประเภทละ 1 โรงเรียนของจังหวัดที่ 1 แล้วทำการสุ่มครูในโรงเรียนที่สุ่มได้โรงเรียนละ 1 คน

1.3.3 สุ่มในทำนองเดียวกับข้อ 1.3.2 พร้อมกับนับจำนวนครู ที่สุ่มได้ว่าเป็นเพศชายหรือเพศหญิง และเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-2 ปี หรือ ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ไม่เกินประเภทละ 5 คน ถ้าหากว่าสุ่มจำนวนครูในแต่ละประเภทได้ เกินจากที่กำหนดไว้ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูของโรงเรียนในจังหวัดนั้น ๆ จะต้องสุ่มใหม่ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างครูมีเพศและประสบการณ์ในการสอนตามที่กำหนดไว้ ดังแสดง รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของครูกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจังหวัด โรงเรียนประจำ จังหวัด และประจำอำเภอ เพศ และประสบการณ์ในการสอนในตารางที่ 12 ภาคผนวก ก.

2. กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากนักเรียนในห้องเรียน ที่กลุ่มตัวอย่างครูแต่ละคนสอนอยู่ ครูในกลุ่มตัวอย่าง 1 คน คือนักเรียน 1 ห้อง จำนวน 10 ห้องเรียน ดังรายละเอียดจำนวนนักเรียนจำแนกตามจังหวัด โรงเรียนและเพศ ในตารางที่ 13 ภาคผนวก ก.

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้คำถามของครูในการเรียนการสอน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากตำราและบทความในวารสารต่าง ๆ ตลอดจนศึกษาเนื้อหาวิชาเคมี เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลงจากแบบเรียนวิชาเคมี เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม. 4) ของกระทรวงศึกษาธิการและคู่มือครูวิชาเคมี ว 031 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่ม 1 ของกระทรวงศึกษาธิการ และดำเนินการจัดสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยดังนี้

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้คำถามของครู จากสำเนาข้อความที่ถอดจากเทป ที่มีบันทึกเสียงการสอนของครูไว้ ผู้วิจัยได้นำแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้คำถามของ พรทิพย์ ไชยโส (2522 : 75) ซึ่งวัดพฤติกรรมการใช้คำถามของครูตามเกณฑ์การจัด จำแนกคำถามคำถามพุทธรูปริเซตของบลูม (Bloom) มาเพิ่มเติมให้วัดพฤติกรรมการใช้คำถามของ ครูเพิ่มขึ้นอีก 2 ประเภทคือคำถามทั่วไปที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาและคำถามเน้นความ แบบ สังเกตพฤติกรรมการใช้คำถามของครูนี้มีลักษณะเป็นแบบที่ใช้ชี้รอยคะแนนความถี่ของการใช้ คำถามแยกออกเป็น 3 ช่อง คือช่องที่ 1 เป็นประเภทคำถาม 8 ประเภท ช่องที่ 2 เป็น ช่องชี้รอยคะแนนความถี่ของการใช้คำถามแต่ละประเภท และช่องที่ 3 เป็นช่องรวมคะแนน ความถี่ของการใช้คำถามแต่ละประเภท

2. แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนวิชาเคมี ว 031 บทที่ 1 เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลงจำนวน 40 ข้อ มีขอบเขตเนื้อหาวิชาตามตารางวิเคราะห์เนื้อหาและ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) มี 5 ตัวเลือก แต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว และให้คะแนนข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบเป็นศูนย์ (0) ตอบถูกเป็นหนึ่ง (1) แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความสอดคล้องกับคำนิยามในการจัดจำแนกพฤติกรรมการใช้คำถาม นำแบบสอบถามมาตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสีโนรสวัสดิ์วิทยาย จำนวน 132 คน วิเคราะห์หาระดับความยากและอำนาจจำแนก พบว่า มีข้อสอบที่มีค่าอำนาจ จำแนกต่ำกว่า .20 ค่าระดับความยากต่ำกว่า .20 และสูงกว่า .80 จำนวน 10 ข้อ ผู้วิจัยได้นำข้อสอบทั้ง 10 ข้อมาปรับปรุงตัวलगใหม่ นำแบบสอบไปทดสอบอีกครั้งหนึ่งกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมะนมหาธาต จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน

146 คน พบว่า ข้อสอบทั้ง 10 ข้อ ยังคงมีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .20 ค่าระดับความยากต่ำกว่า .20 และสูงกว่า .80 ผู้วิจัยจึงคัดออกโดยแบบสอยยังคงมีความตรงตามเนื้อหาวิชาตามตารางวิเคราะห์เนื้อหาและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม แล้วนำแบบสอยที่จะใช้จริงไปทดสอบเพื่อหาความเที่ยงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดสุนทราราม จำนวน 120 คน จากการวิเคราะห์ พบว่า ข้อสอบทั้งหมด 30 ข้อ มีค่าระดับความยากอยู่ระหว่าง .20-.72 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20-.62 และค่าความเที่ยงของแบบสอยหาจากสูตรของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson 20) ได้เท่ากับ .78

การหาความเที่ยงในการจัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถามของครู

ผู้วิจัยดำเนินการหาความเที่ยงในการจัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถามของผู้จัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถามของครู ตามลำดับขั้นดังนี้

1. ผู้วิจัยให้ผู้จัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถามของครู จำนวน 3 คน (รวมทั้งผู้วิจัยเอง) ได้ศึกษารายละเอียดของพฤติกรรมการใช้ค่าถามและเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดจำแนกค่าถามจนเข้าใจตรงกันแล้วจึงได้ฝึกจัดประเภทค่าถามจากตัวอย่างที่ผู้วิจัยค้นคว้าจากวิทยานิพนธ์จนเกิดความสอดคล้องระหว่างผู้จัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถามทั้ง 3 คน
2. ผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกเสียงการสนทนาเคมีของครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ เรื่องโครมาโทกราฟี ซึ่งครูผู้สอนมีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างครูมาถอดเป็นข้อความ แล้วให้ผู้จัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถาม จัดจำแนกประเภทค่าถามลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ค่าถาม
3. ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าความเที่ยงในการจัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถามของผู้จัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถามของครูจากข้อมูลที่ได้ในข้อ 2 โดยใช้สูตรของสกอต (Scott's Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงในการจัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถามของครูระหว่างผู้จัดจำแนกทั้ง 3 คน (Inter-Observer Reliability) เท่ากับ .80 .90 และ .84 ตามลำดับ และหลังจากนี้อีก 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ให้ผู้จัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถาม จัดจำแนกประเภทค่าถามจากสำเนามบันทึกเสียงการสนทนาในข้อ 2 ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แล้ววิเคราะห์หาความเที่ยงในการจัดจำแนกพฤติกรรมการใช้ค่าถามของผู้จัดจำแนก

แต่ตนเอง (Intra - observation Reliability) พบว่า ค่าความเที่ยงเท่ากับ .85, .83 และ .27 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้คือ

1. ขาดปัจจัยขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความช่วยเหลือและความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งครูได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยได้เดินทางด้วยตนเองไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างครู และได้มอบคัมภีร์แบบให้ครูกลุ่มตัวอย่างคนละ 3 คัมภีร์ เพื่อทำการบันทึกเสียงการสนทนาที่ผู้วิจัยกำหนดให้ 3 บทเรียน ซึ่งครูแต่ละคนทำการสอนเรื่องเดียวกัน ในการบันทึกเสียงการสนทนา ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากครูในกลุ่มตัวอย่างให้ช่วยบันทึกเสียงให้และในการบันทึกเสียงการสนทนาได้บันทึกเฉพาะการอภิปรายก่อนการทดลองและการอภิปรายหลังการทดลอง บทเรียนที่ใช้ในการบันทึกเสียงการสนทนาคือบทเรียนที่ 1.2 เรื่องสารละลายกับสารบริสุทธิ์ (การทดลอง 1.1 การเกิดของสารละลายกับสารบริสุทธิ์) บทเรียนที่ 1.3.4 เรื่องโครมาโทกราฟี (การทดลอง 1.4 การแยกโดยวิธีโครมาโทกราฟี) และบทเรียนที่ 1.5.3 เรื่องพลังงานกับปฏิกิริยาเคมี (การทดลอง 1.6 พลังงานกับปฏิกิริยาเคมี)
3. เมื่อผู้วิจัยได้ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัยในกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงได้เดินทางไปเก็บรวบรวมคัมภีร์แบบบันทึกเสียงการสนทนาและวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาเคมี เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังจากนักเรียนได้เรียน เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลงจนแล้ว
4. ผู้วิจัยได้นำคัมภีร์แบบบันทึกเสียงการสนทนาตลอดความ น่าสนใจต่อความที่ได้มาให้ผู้จัดจำแนกพฤติกรรม จัดจำแนกประเภทคำถามตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถ้าคำถามที่ครูในกลุ่มตัวอย่างใช้อยู่ในประเภทใดก็บันทึกความถี่ของการใช้คำถามนั้น ๆ เป็น 1 คะแนน ถึงแม้ว่านักเรียนจะไม่ได้ออกคำถามนั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามที่ผลทางการเรียน

1.1 ทหาระดับความยาก (P) และอำนาจจำแนก (D) โดยใช้เทคนิค $\frac{1}{3}$ ของจำนวนเมื่ักเรียนที่ทำแบบสอบถามเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

1.1.1 ทหาระดับความยากโดยใช้สูตร (ประคอง กรรณสูต 2525 : 34)

$$P = \frac{R_u + R_l}{2f}$$

P = ค่าระดับความยากของข้อสอบแต่ละข้อ

R_u = จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

R_l = จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

f = จำนวนคนในแต่ละกลุ่มซึ่งต้องมีจำนวนเท่ากัน

1.1.2 หากอำนาจจำแนกโดยใช้สูตร (ประคอง กรรณสูต

2525 : 34)

$$D = \frac{R_u - R_l}{f}$$

D = ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ

R_u = จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

R_l = จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

f = จำนวนคนในแต่ละกลุ่มซึ่งต้องมีจำนวนเท่ากัน

1.2 หากวัดประสิทธิภาพความเที่ยงของแบบสอบถามที่ผลทางการเรียน โดยใช้สูตร กูเคอร์ ริชาร์คสัน 20 (ประคอง กรรณสูต 2525 : 46)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{\sigma_x^2} \right]$$

r_{tt} = สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบ

n = จำนวนข้อสอบในแบบสอบ

p = สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบได้ถูกต้อง

q = สัดส่วนของคนที่ยกข้อสอบแต่ละข้อผิด = $1 - p$

pq = ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ

σ_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด

2. หาความเที่ยงในการจัดจำแนกพฤติกรรมการใช้คำถามของผู้จัดจำแนกพฤติกรรมการใช้คำถามของครู โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์ของสก็อต (Ober et. al. 1971 : 80)

$$r_{tt} = \frac{P_o - P_e}{1 - P_e}$$

r_{tt} = ค่าความเที่ยงของการจัดจำแนกประเภทคำถามของผู้จัดจำแนก 2 คน

P_o = อัตราส่วนของความน่าจะเป็นของการจัดจำแนกประเภทคำถามได้ตรงกันของผู้จัดจำแนก 2 คน หากได้จากผลต่างระหว่าง 1.00 กับค่าผลรวมของผลต่างระหว่างจำนวนร้อยละของคำถามประเภทต่าง ๆ ของผู้จัดจำแนก 2 คน

P_e = อัตราส่วนความน่าจะเป็นของการจัดจำแนกประเภทของคำถามได้ตรงกันที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้จัดจำแนก 2 คน หากได้จากสัดส่วนของความถี่ของประเภทของคำถามที่มีจำนวนสูงสุดและรองลงมาโดยเลือกจากผู้จัดจำแนกคนหนึ่งคนใดก็ได้ นำค่าทั้งสองมายกกำลังสองแล้วรวมกัน

3. การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำถามของครูโดยส่วนรวม และเมื่อจำแนกตามเพศและความประสมการณ์ในการสอน ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้คือ

3.1 หากคะแนนเฉลี่ยของความคิดของพฤติกรรมการใช้คำถามของครูแต่ละคนในแต่ละบทเรียนจากผู้จัดจำแนกทั้ง 3 คน จำแนกตามประเภทของคำถาม โดยใช้สูตร (ประคอง กรรณสูต 2525 : 80)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = คะแนนเฉลี่ย หรือมีจริงมี เลขคณิต

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนความคิดของคำถามแต่ละประเภทที่สังเกตได้ในแต่ละครั้งของผู้จัดจำแนกแต่ละคน

N = จำนวนครั้งที่สังเกต

3.2 รวมคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้ในข้อ 3.1 ทั้ง 3 บทเรียนเข้าด้วยกัน ผลรวมที่ได้คือคะแนนความคิดของพฤติกรรมการใช้คำถามของครูแต่ละคนจำแนกตามประเภทของคำถาม

3.3 หาปริมาณคำถามทั้งหมดที่ครูทุกคนถามและคำนวณหาปริมาณการใช้คำถามของครู 1 คนต่อเวลา 1 คาบ (50 นาที)

3.4 ใช้ค่าร้อยละในการศึกษาปริมาณการใช้คำถามประเภทต่าง ๆ ของครูโดยส่วนรวม และเมื่อจำแนกตามเพศและความประสมการณ์ในการสอน

4. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้คำถามของครู ซึ่งมีเพศต่างกันและมีประสมการณ์ในการสอนต่างกัน โดยดำเนินการทดสอบความแตกต่างของการใช้คำถามที่ละประเภทด้วยการทดสอบยูของ เมนน์ วิทนี (The Mann Whitney U-Test)

(Siegel 1965 : 116-127) สูตรที่ใช้คือ

$$U = n_1 n_2 + \frac{n_1(n_1 + 1)}{2} - R_1$$

$$\text{หรือ } U = n_1 n_2 + \frac{n_2(n_2 + 1)}{2} - R_2$$

U	=	ค่าความแตกต่างของอันดับ
n_1	=	จำนวนคนในกลุ่มที่ 1
n_2	=	จำนวนคนในกลุ่มที่ 2
R_1	=	ผลรวมของค่าการจับคู่ลำดับของกลุ่มที่มีขนาด n_1
R_2	=	ผลรวมของค่าการจับคู่ลำดับของกลุ่มที่มีขนาด n_2

5. การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำถามของครู ที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

5.1 หากคะแนนความดีของพฤติกรรมการใช้คำถามของครูแต่ละประเภท และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละห้อง

5.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละห้องด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) (ประกอบ กรรณสูต 2525 : 196-199)

แหล่ง (Source)	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ df	ผลบวกของ $(x - \bar{X})^2$ SS	ความแปรปรวน MS = SS/df	F
ระหว่างกลุ่ม (among groups)	k-1	SSa	MSa = SSa/k-1	
ภายในกลุ่ม (within groups) หรือ ความคลาดเคลื่อน (error)	(N-1)-(K-1) = (N-K)	SSw = SSt-SSa	MSw = SSw/N-K	$F = \frac{MSa}{MSw}$
ทั้งหมด (Total)	(N-1)	SSt	XXX	

n_A, n_B, n_C, \dots แทนจำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่ม A, B, C, \dots

$a + b + c + \dots = T$ คือผลบวกของคะแนนทั้งหมดทุกกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบ

SS_t = ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนของคะแนน
แต่ละกลุ่มจากมีชคณิต

$$= \sum x_A^2 + \sum x_B^2 + \sum x_C^2 + \dots - \frac{T^2}{N}$$

SS_a = ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนของคะแนนรวม
ในทุกกลุ่มจากมีชคณิต

$$= \frac{a^2}{n_A} + \frac{b^2}{n_B} + \frac{c^2}{n_C} + \dots - \frac{T^2}{N}$$

SS_w = ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนภายในกลุ่ม
เป็นส่วนที่เหลือหรือค่าความคลาดเคลื่อน

N = จำนวนตัวอย่างประชากรทั้งหมด

$$= n_A + n_B + n_C + \dots$$

k = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเปรียบเทียบ

F = อัตราส่วนความแปรปรวนของทีเอชเชอร์

(Fisher's Ratio)

5.3 ถ้าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละห้อง
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแล้วจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยดังกล่าวเป็นรายคู่
ต่อไปด้วยวิธีของ ทูคี (เอ) [Tukey (a)] (ประคอง กรรณสูต 2525 : 295, 305)

$$\text{ความแตกต่างวิกฤติของทูคี (เอ)} = q_{(1-\alpha)}(k, f) \sqrt{\frac{MS_e}{\hat{n}}}$$

α = ระดับแห่งความมีนัยสำคัญ

k = จำนวนกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบ

$$\hat{n} = \frac{k}{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} + \frac{1}{n_3} + \dots}$$

= จำนวนตัวอย่างประชากรเฉลี่ย (ประสงค์ กรรณสูต 2528 : 286)

n = จำนวนตัวอย่างประชากร

k = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

f = ชั้นแห่งความเป็นอิสระของ MSW

MSW = ความแปรปรวนคลาสิกเคลื่อนหรือภายในกลุ่มที่คำนวณได้จากวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลชุดเดียวกันกับที่นำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่

5.4 จำแนกนักเรียนแต่ละห้องออกเป็นกลุ่ม ตามความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในข้อ 5.3 แล้วคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละของพฤติกรรมการใช้คำถามของครูที่สอนนักเรียนแต่ละกลุ่ม สูตรที่ใช้หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม (ประสงค์ กรรณสูต 2525 : 81) คือ

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fX^2}{N} - \left(\frac{\sum fX}{N}\right)^2}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

f = ความถี่

X = คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

N = จำนวนนักเรียน